

[Henning Philipsen.]

man skal ikke mindst sige det rent ud af hensyn til lejerne. Eller er hensigten med, at socialdemokratiet er indgået i dette forlig, at man ville prøve på at etablere afværgeforanstaltninger i forhold til det, som både hr. Brixtofte og hr. Bendix har givet udtryk for? Hvis det er det, så er det forståeligt, at man har prøvet på at medvirke til afværgeforanstaltninger, men det bliver ikke nemmere at forklare af den grund.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig sige, der har jo været megen god oplæsning her i dag om disse lovforslag. For os, der har været med i boligforhandlingerne og har endevendt det hele på kryds og tværs, kan det forekomme lidt meningsløst her at tage nogen større debat, som det også er sagt før, når vi ikke engang har pressens bevågenhed med hensyn til så vitalt et område som hele vor boligmarkedspolitik.

Lad mig sige om lejelovsforslaget, at det er helt i overensstemmelse med det, som vi blev enige om ved boligforliget. Om det beboerdemokrati, som hr. Gudme var bange for ikke skulle komme til at fungere i ejendommene, kan jeg kun henvise til, hvad jeg før har sagt: demokrati fungerer ikke ved lovgivning. Kun hvor folk vil demokrati, kommer det til at fungere, så lovgivningen her om beboerdemokrati får ikke nogen større betydning, hvordan vi end vender og drejer det. Men derfor er jeg alligevel enig i, at det skal da være sådan, at de enkelte forstår, hvad der nu indeholdes i de beføjelser, man har med hensyn til at gøre sin indflydelse gældende som lejer i en ejendom. Men det er stadig væk kun, hvad man har ret til at være medbestemmende om, det er ikke, hvad man sammen kan være med til at bestemme. Det er nemlig noget menneskeligt, og det kan vi som sagt ikke lovgivningsmæssigt gøre noget ved. Hvordan vi end vender og drejer dette lovforslag, så betyder det ikke noget for demokratiet i vores ejendomme.

Med hensyn til lovforslaget om midlertidig regulering af boligforholdene må jeg nok en gang konstatere, at lovforslaget er vel udformet, og som det vist tidligere er sket, må jeg komplimentere vores embedsmænd for den måde, det er udformet på, for det er helt i overensstemmelse med de aftaler, vi

traf den 11. juni. Vi kan kun anbefale lovforslaget til en hurtig behandling i udvalget.

Fru Kirsén Jacobsen anholdt os for, at vi ikke ville være med til det frie boligmarked, som vi hele tiden har talt om, også i valgkampen. Jeg forstår det ikke rigtig, for netop her er der dog en sådan lempelse, som fru Kirsten Jacobsen også indrømmede, at vi netop nærmer os den målsætning, som vi havde: det frie boligmarked. Vi kan ikke nå det på én gang, men vi må tage ét skridt ad gangen, og det er det, vi prøver på her. Derfor var vi gerne med i dette forlig, selv om det ikke indeholdt alt det, som vi ønskede. Men man kan jo ikke forlange, når der er 6 partier om et forlig, at hvert parti skal få sine ønsker opfyldt fuldstændigt.

På den anden side må jeg nok sige, at når de forskellige partier heroppefra siger, at det næsten er deres forslag, der bliver vedtaget her, så er det da kun glædeligt, at der er en sådan samstemmighed mellem 6 eller mellem 5 partier. Jeg vil for vores vedkommende dog sige, at det nærmer sig kun vores målsætning, men det er ikke vores mål, der er nået med dette, kun et skridt på vejen.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg vil gerne måske lidt utraditionelt sige et par ord om den sidste ordførers bemærkninger, for jeg skal ikke lægge skjul på, at de har irriteret mig. Hr. Arne Bjerregaard siger, at han egentlig finder det meningsløst med en større debat her om vigtige boliglove, og siger derefter: os, der har endevendt det hele fra A til Z. Jeg gør opmærksom på, at det er første gang, disse lovforslag behandles i folketinget, og jeg synes i og for sig, at det er udtryk for en slags foragt over for folketinget, når man mener, at det er noget, der kan klares i 5- eller 6-kantede klubber, eller hvad det nu kan være.

Lovforslaget om midlertidig regulering af boligforholdene drejer sig om ændringer, der tager sigte på at få gennemført et såkaldt frit boligmarked. Huslejereguleringen skal kun gælde i kommuner med over 20.000 indbyggere. Hertil kommer, at kommunalbestyrelserne kan beslutte at ophæve reguleringen, og det betyder jo, at ifølge denne lov kan man teoretisk ophæve al huslejeregulering her i landet. Der er således lagt op til et frit boligmarked. Jeg kalder det frihed til spekulation på lejernes bekostning. Hvor